

Til § 23.

Der er foretaget en sproglig, redaktionel ændring af sidste punktum i stk. 1.

I sidste stk. er ordene „og boghandlernes læsekredse“ udgået, idet der formentlig ikke i loven bør henvises til en på privat grundlag tilvejebragt ordning.

Til § 24.

Bestemmelsen er ved stk. 2 udvidet til at omfatte indlæg under diskussionsudsendelser om almenne spørgsmål i radio og fjernsyn, idet det findes naturligt at sidestille sådanne diskussionsudsendelser med offentlige møder.

Til § 25.

Der er foretaget enkelte sproglige og redaktionelle ændringer.

Til § 29.

Der er foretaget en rent redaktionel ændring af bestemmelsen, samtidig med, at det efter henstilling af justitsministeriet er gjort klart, at det er overladt til domstolenes skøn, om og i hvilken udstrækning aftalen skal tilsidesættes i medfør af bestemmelsen.

Til § 30.

Stk. 3 er efter justitsministeriets henstilling flyttet til § 55, hvor alle påtalereglerne i loven samles.

Til § 35.

Da § 35, andet punktum i det tidligere fremsatte lovforslag kunne forstås således, at den afskar ophavsmanden fra at kræve erstatning, såfremt han fastholdt aftalen, er bestemmelsen ændret, således at sætningen „hvis han ikke ønsker at fastholde aftalen“ er udgået.

Det har været overvejet, om andet punktum i sin helhed burde udgå på grund af vanskeligheden ved i en kort bestemmelse på én gang at angive betingelserne for at hæve og for ret til at opnå erstatning, men man har fundet det rigtigst at bevare bestemmelsen af hensyn til den specielle regel om ophavsmandens adgang til altid at beholde oppebåret honorar, når forlagsaftalen hæves.

Til § 50.

For at præcisere, at det kun er kommunikationsmidler af samme art som presse og radio, der omfattes af bestemmelsen, er ordene „gennem presse, radio eller på anden måde“ ændret til „gennem presse, radio eller på anden lignende måde“. Der tænkes herved på „telefonavisen“, uddeling af løbesedler, opslag i vinduer og lignende.

Til § 53.

Ved en henvisning til § 3 har man ønsket at tydeliggøre bestemmelsens sammenhæng med reglerne i den nævnte bestemmelse om ophavsmandens personligt ideelle rettigheder (droit moral).

Endvidere er bestemmelsen af systematiske grunde ændret således, at den kun omhandler forholdene efter ophavsrettens udløb. Det offentlige adgang til at gribe ind overfor droit moral-krænkelser i tidsrummet mellem ophavsmandens død og rettens udløb er opretholdt, men omhandles i § 55, der indeholder reglerne om påtale. Således som disse regler nu foreslås affattet, gives der det offentlige adgang til efter ophavsmandens død at påtale en krænkelse af hans ret i henhold til § 3, såfremt kulturelle interesser krænkes ved overtrædelser.

Efter ophavsmandens død er det hensigten, at undervisningsministeriet som hidtil efter anmodning skal afgive udtalelse om, hvorvidt en planlagt benyttelse af et værk skønnes at ville medføre en overtrædelse af § 53 eller en overtrædelse af § 3, der vil kunne medføre offentlig påtale, jfr. § 55, stk. 5.

Til § 54.

Efter forhandling med justitsministeriet er bestemmelsen ændret, således at det sagkyndige nævn, der skal tage stilling til spørgsmål om fastsættelsen af vederlaget i tvangslicenstilfældene, alene har den endelige administrative afgørelse. Da der er tale om afgørelse af tvistigheder mellem borgerne indbyrdes, som normalt henhører under domstolene, synes det rigtigt at bevare domstolenes prøvelsesret.

Da det pågældende nævn vil komme til at bestå af personer med specielt indsigt i spørgsmål vedrørende fastsættelsen af vederlag som de omhandlede forventes det, at kun få af nævnets afgørelser i praksis vil blive appelleret til domstolene.

Til § 55.

Der er efter forhandling med justitsministeriet foretaget en omformulering af en del af bestemmelsen, men ændringerne er dog nærmest af formel karakter.

Bestemmelsen om, at strafansvar knyttes til forsætligt eller uagtsomt forhold, er udgået som unødvendig, jfr. straffelovens § 19.

Stk. 1 og 2 er formuleret således, at det strafbares område er angivet mere præcist end i det oprindelige lovforslag, navnlig ved at der i så vidt omfang som muligt er foretaget en opregning af de bestemmelser, hvis overtrædelse medfører strafansvar.